

Aulum Vinding Vind Valgmenighed

Familierne til Sine, Laura, Jacob, Magnus og Freja var samlet til konfirmation Bededag den 17. maj i Vinding Kirke. Foto: Nagskov

Valmenighedens personkreds

Bestyrelse

Formand Carsten Bjerrum, Vind,
Telefon 97 43 02 20

Næstformand Gitte Fonager, Sørvad

Kasserer Martin Bonde, Vind

Sekretær Pernille Kristensen, Brande
Trine Videbæk, Aulum

Forretningsfører

Harald Nielsen, Søndermarken 11
7490 Aulum Telefon 23 82 40 53
e-mail: hnaulum@fiberpost.dk. Kontaktes for
adresseændringer og forsendelse af kirkeblad

Valgmenighedspræst

Ronald Risvig, Holstebrovej 9, 7490 Aulum
telefon 97 47 24 13

e-mail: ronald-risvig@hotmail.com

Træffes hele døgnet og alle dage, undtaget
annoncerede feriedage

Afløser for præsten

Pastor emeritus Bent Ole Pedersen
Bjerringbro. Telefon 23 36 90 48
Samt præsterne ved Holstebro Valgmenighed

Kirkebetjeningen

Organist: Jane Vennersdorf

Afløser: Åse Leth

Kirkesangere: Kristina-Elisabeth Karlsmose
Laursen, Simone Frøkjær Jensen.

Afløser: Nina Hauge Særkjær og Åse Leth

Kirketjenere: Tage Hansen, Simone Frøkjær
Jensen, Ninna Hauge Særkjær og Kristina-
Elisabeth Karlsmose Laursen

Valgmenighedens husorkester

Peder Fonager, harmonika. Bent Grønbæk
Olesen, violin. Rasmus Skou, trompet. Jane
Vennersdorf, klaver og sang

Aulum-Vinding-Vind Valgmenighed er en
selvstændig menighed indenfor Den Danske
Folkekirke. Gudstjenester, koncerter, foredrag
mv. er åben for alle interesserede, også ikke
medlemmer.

Medlemskab

Oplysninger om evt. medlemskab, og hvad
det indebærer, gives ved henvendelse til
formanden eller præsten.

Læs mere om valgmenigheden på:
www.avv-valgmenighed.dk

Følg os på Facebook

Kirkebladet skrives og eres af
valgmenighedspræst Ronald Risvig
Opsætning og Lay Out sker i samarbejde med
Aulum Bogtryk & Offset v/ Carsten Henriksen.

Kirkelige handlinger

Dåb

Aftales med valgmenighedspræsten i god tid.
Præsten sørger for fødselsanmeldelsen.

Vielse

Aftales med valgmenighedspræsten i meget
god tid. Parrets dåbsattester og en
prøvelsesattest, som udstedes af
borgmesterkontoret i den kommune, hvor én
af partnerne bor, sendes eller afleveres til
valgmenighedspræsten.

Begravelse

Tidspunkt aftales først med
valgmenighedspræsten. Dødsfaldet anmeldes
desuden til begravelsesmyndigheden
(sognepræsten). Dette kan ske via bedemand
eller valgmenighedspræsten.

Foto og video

Ved dåb og vielse kan det foretages ved ind-
og udgang samt efter gudstjenesten. Ved
begravelse i god tid før begravelsesgæsterne
kommer.

Kirkespejl

Døbte

Pelle Stjernholm Søndergaard

Døde

Eva Marie Knude

Fra Bestyrrelsen

Ved generalforsamlingen den 28. marts blev Gitte Fonager og Trine Videbæk valgt ind, som to nye i bestyrelsen. Her ses den nye bestyrelse, sammen med forretningsfører Harald Nielsen og præst Ronald Risvig.

Øverst fra venstre: Gitte Fonager, Martin Bonde, Trine Videbæk, Pernille Kristensen, Harald Nielsen, Ronald Risvig og Carsten Bjerrum.

Husorkestret

Vi byder Birgitte Leth velkommen tilbage og glæder os over hendes og hele Husorkestrets medvirken ved gudstjenester og andre arrangementer. Senest berigede de os med dejlig musik ved Pinsegudstjenesten den 9. juni.

Husorkestret består i dag af: Peder Fonager, harmonika. Bent Grønbæk Olesen, violin. Birgitte Leth trompet. Jane Vennersdorf, klaver og sang.

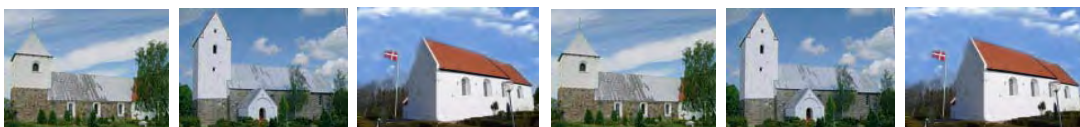

Husorkestret ved en tidligere lejlighed. Peter Fonager, Birgitte Leth, Bent Grønbæk Olesen samt Åse Leth

Frisen

Tanken med frisen er at minde os om noget gennemgående og afgørende i vort liv. Denne gang er det kirken som „Erindringshus“, der er temaet. Derfor lader vi vore tre kirker i Aulum, Vinding og Vind være frisen.

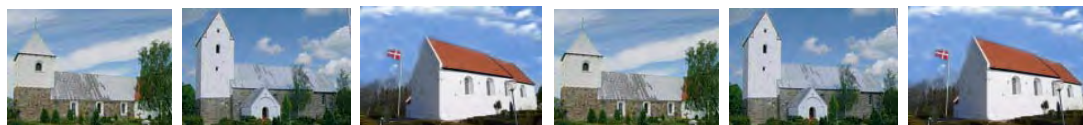
Erindringshuset

Tanken til frisen opstod, da jeg skrev prædiken til 5. s.e. påske, hvor evangeliet er hentet fra Joh. 16,23b-28. Og selvom der i prædiken knyttet an til evangelieteksten, så er det helt primært epistelen fra Jakobs brevet (1,22-25) jeg prædikede ud fra og som sådan gav stof til tanker om „Erindringshuset.“ I *Epistlen står der: „Vær ordets gørere, ikke blot dets hørere, ellers bedrager I jer selv. Den, der er ordets hører, men ikke dets gørere, ligner en, som betragter sit eget ansigt i et spejl: Han betragter nok sig selv, men går bort og har straks glemt, hvordan han så ud. Men den, der fordyber sig i frihedens fuldkomne lov og bliver ved den og ikke er en glem-som hører, men en gerningens gører, han skal være salig ved det, han gør.“* Så, hvad gør vi? Hvordan bliver vi (også) Ordets gører, uden at fortabe os i gerningsretfærdighed? For som Martin Luther siger: „ „Gode gerninger gør ikke en mand god. En god mand gør gode gerninger „Vi mennesker er frelst ved troen på Jesus Kristus, af ren nåde, livet skænkes os som gave. Det fritager os ikke fra ansvar over for vort medmenneske, tværtimod så aktualiserer det netop ansvaret. For det at være elsket, som den vi er med alt hvad det indebærer, er netop det, der giver den enkelte frimodighed til at leve i verden og sætte troens spor – de gode gerninger. For at troen kan næres, skal frimodigheden vækkes. Den frimodighed der har

med gudbilledligheden at gøre, og som er lagt i vore hjerter. Det sker gennem Ordet. Derfor må vi søndag efter søndag, eller med meget stor regelmæssighed i kirke og høre Ordet forkyndt. Vi må hen at besøge „Erindringshuset“. Og netop „Erindringshuset“, for vi kommer ikke for at få en „Huskekage“, der jo som bekendt er en lussing, der gives for en forseelse. Og der er forskel mellem at huske og erindre. Huske har at gøre med det faktuelle og kvantitative, som for eksempel at huske at handle ind og hvad der skal købes. Hvorimod erindring har at gøre med det, der ligger som dyb visdom og derfor er noget kvalitativt, der i sit væsen har med de helt afgørende religiøse og eksistentielle spørgsmål at gøre.

Det horisontale og vertikale hus

Kirken – Erindringshuset, er et specielt hus, som det ligger der med sin horisontale og vertikale linjeføring, der minder os om, hvordan vi er spændt ud mellem himmel og jord, mellem det evige og det timelige. Det er et rum, hvis vægge er fyldt med livets store og afgørende begivenheder. Dåb, konfirmation, bryllup og begravelse. Her er de afgørende eksistentielle spørgsmål tydet i lyset af Guds nåde og kærlighed og bevidstheden om, at vi som skabte mennesker tilhører den korsfæstede Herre og frelser. Alt det er til stede i kirken, som bølger og energi og som bevidsthed

der sænker sig i vort sind og opbygger vor åndelige habitus. Og således minder os om, hvad vi godt ved, for det er lagt i vore hjerter fra skabelsen af, men som vi skal generindre. Denne indsigt om, hvad det betyder at være et ansvarsfuldt menneske, skal vækkes til live. Musikken og ordene, salmerne og sangene er med til at forstærke denne lagring i vores „Heart Disk.“ Kirkerummet og gudstjenesten opbygger mennesket med en særlig energi og kraft og forbinder os med Guds stemme, som er forudsætningen for den forvandling, der sker med os her i Erindringshuset.

Det begynder med musikken og fortsætter med indgangsbønnen. I indgangen til Erindringshuset lyder det til os: „Herre, vi er kommet her for at møde din kærlighed og sandhed.“

Med tryk på *din* sandhed og ikke verdens lokkende toner eller vore egen forestillinger om, hvad det vil sige, at livet lykkes. Det er ikke vort eget ego, der er centrum, men Kristus der får os til at vende os mod vor næste og tage vare på hendes eller hans liv. Det er den vej, Gud viser os, når vi giver hjerterum for Guds stemme. Guds sandhed, det er den sandhed, der er åbenbaret i Jesus Kristus. Hvor vi igen og igen ved dåben, i nadveren og trosbekendelsen mindes om, at vi tilhører den korsfæstede Herre, og Han er med os alle dage indtil verdens ende. Vi beder igen og igen ved hver en gudstjeneste om, at vort håb må blive grundfæstet og den indbyrdes kærlig-

hed må blive levende iblandt os. Igen og igen tiltaler vi Gud, som vor Fader og Jesus Kristus som vor Herre. Vi beder om, at *Dit* rige må komme og *Din* vilje ske. Vi beder om, at *Guds* rige må bryde ud midt i blandt os. Og vi beder om, at det daglige brød må skænkes os. Ikke „kun“, som noget vi kan tygge på, men også som forpligtende fællesskab med vor næste.

Epistel og evangeliet

Således er der forbindelse mellem dagens epistel fra Jakobs brevet og evangelieteksten hos Johannes til 5. s.e. påske. Nogle af Jesu ord til disciplene lyder sådan her: „*Sandelig, sandelig siger jeg jer: Beder I Faderen om noget i mit navn, skal han give jer det. Indtil nu har I ikke bedt om noget i mit navn. Bed, og I skal få, så jeres glæde kan være fuldkommen*“ Det er, hvad vi skal høre, og vi skal høre vor egen stemme sige de ord, der lægges os på tungen og vækker hjertes længsel. „I Erindringshuset blander lovsang, takkesang og bøn sig og vender vort sind mod Gud som vor skaber og Jesus Kristus, vor Herre, så vi ved Helligåndens kraft kan være, ikke blot ordets hørere, men også blive dets gørere. Derfor lyder det også til os, inden vi sendes ud i dagligdagen igen: „*Herre, vi takker dig, fordi vi går herfra med din fred, frie i din nåde og bundet i kærlighed til dig og vor næste. Bliv hos os med din velsignelse og giv os styrke til at leve efter din vilje.*“ Amen

Ronald Risvig

Mennesker imellem

I klummen „Mennesker imellem“ indbydes almindeligvis en gæsteskribent til at dele, hvad vedkommende har på hjerte. Her er plads til at forundres og reflektere over et område af livet, der er imellem os mennesker. Denne gang er pladsen givet til Elof Westergaard, biskop over Ribe Stift. Artiklen er tidligere bragt i „Folk&Kirke“, men jeg så den på Facebook, hvor sognepræst Pernille Plesner Troldborg havde delt biskoppens artikel „Du tror jo!“ . Og på min henvendelse gav Elof Westergaard med det samme grønt lys til at bringe artiklen, der bringes her i „Mennesker imellem“.

Foto: Privat

Biskop over Ribe Stift Elof Westergaard

Elof Westergaard har været biskop over Ribe Stift siden 2014 og før da provst i Silkeborg Provsti og præst i Mariehøj Sogn, Silkeborg og Husby-Sdr. Nissum-Thorsminde Pastorat. Blandt mange andre tillidserhverv er E. Westergaard blandt andet formand for Vestjylland Højskole og Foreningen for kirkegårds-kultur.

„Du tror jo!“

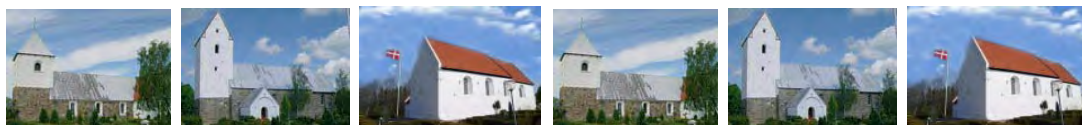
Artiklen „Du tror jo!“ er en replik til bogen „Du er jo ateist - en vantro debatbog“ af Anders Stjernholm og Simon Ørregaard. Der henholdsvis er tidligere og nuværende formand for ateistisk selskab. Her kommer et udvalg af bogens pointer, som det fremstår på forlaget EKSISTENS hjemmeside:

De fleste danskere er ateister. Nogle ved det bare ikke - og selv om andre inderst inde har erkendt det, er de ikke parat til at „springe ud“.

Religiøse ideer bremser vores udvikling og står i vejen for at løse de store problemer, vi står over for på verdensplan. Milliarder af mennesker hindres i at leve et godt liv, fordi overtro tvinger dem til at følge absurde dogmer og forbud.

Samfundet har historisk set haft brug for religion, men i dag er der i højere grad brug for, at vi tager nogle aktive skridt væk fra religionerne.

De to forfattere belyser både de mange negative følger af religionerne og viser, at man ikke behøver guder for at leve et godt, etisk og meningsfyldt liv. Emne for emne gennemgår de, hvilken betydning religion har for samfundet og for den enkelte. Fra de mest dogmatiske og fundamentalistiske varianter til den bløde, danske kulturkristendom. Anders Stjernholm og Simon Nielsen Ørregaards konklusion er klar: Verden ville være et bedre sted uden religionerne.

Til dette skriver biskop

Elof Westergaard:

„Du er jo ateist!“ er titlen på en ny bog af Anders Stjernholm og Simon Ørregaard, hvor de forsøger at overbevise tvivlende danskere om, at de i virkeligheden er ateister. Men forfatterne tager fejl. I virkeligheden tror langt de fleste af os, også dem, der ikke er klar over det.

Tro er tillid til det, vi håber på; overbevisning om det, vi ikke kan se. Sådan står der et sted i Det Nye Testamente. Den definition holder jeg meget af. Tro handler simpelthen om tillid og overbevisning. Tro er ikke tro på hvad som helst, men er forbundet med mening og livsholdning og er samtidig knyttet til de dybeste relationer i et menneskes liv. Tro er tiltro til verden og til andre mennesker; en tillid til det, vi ikke kan få bevis for, det vi ikke kan se med vores egne øjne, men ind imellem måske får lov til at sanse og mærke og i glimt at forstå. Troen er nært forbundet med det at leve som menneske i verden, på jorden og under himlen, i relation til andre. De dybeste relationer mellem os bygger på tro og tillid.

I morges var jeg ude at ro på Ribe Å – firer med styrmand ud til kammerslusen og tilbage. Kalvene er nu lige kommet på græs, og fårene står der allerede og glor. Træerne er ved at afblomstre, men til gengæld er bladene sprunget ud. Sådan en morgen er det let at tro på

Gud. Alt, hvad der sker ude i naturen, lader sig forklare med videnskabens ord, og det er godt og givende at lære træernes og dyrenes navne, lære om vandforholdene i Vadehavet og naturens processer, men det, vi lærer, står ikke i modsætning til troen: den dybe glæde og taknemmelighed over at leve og være til i en natur, som ganske vist også rummer død og tilintetgørelse, men dog først og sidst er en gave. Sådan en morgen bobler jeg over i både glæde og forundring og får lyst til at sige tak for gaven. Og min forståelse af naturen som en Guds gave, ansporer mig samtidig til også at træde op imod en rovdrift og ødelæggelse af jorden.

Troens uafhængighed

Men troen er ikke afhængig af, at morgenen er lys og naturen skøn. Troen har vi måske allermost brug for, når livet ikke går op, når vi mærker og erfarer, hvor skrøbeligt vores liv og fællesskab med hinanden er. Når en bombe springer i Sri Lanka, og folk mister deres elskede. Så har vi brug for troen til at holde fast i tilliden til, at der trods alt er mere godt end ondt i verden, overbevisningen om, at der er en mening med tilværelsen. De fleste af os har heldigvis den tro. Vi rammes af ondskaben, men lader den ikke slå os ud. Vi insisterer på at vise medlidenhed og omsorg med dem, der er ramt, og kæmpe mod det onde. Troen er fornemmelsen af, at livet er større end mig selv, uden at den relativiserer de konkrete problemer, jeg

og verden står i. Troen giver mig et håb, der er andet og mere end den grad af optimisme, som jeg nu selv kan mobilisere. Livet er større end mig selv. Jeg er heldigvis ikke selv centrum i verden, og det er vigtigt, at det kristne budskab om håbet og om kærlighed til næsten, bliver sagt igen og igen. Jeg er ikke sikker på, at Anders Stjernholm og Simon Ørregaard ved, hvad tro er. Det er ikke at kunne dogmerne udenad, ligesom det heller ikke er at sætte sit hoved på standby; det er en måde at forholde sig kærligt, tillidsfuldt og uselvvisk til verden på. Gaven i den kristne tro er den realistiske forståelse, vi møder af vores liv. Vi er ikke perfekte, men alligevel tør vi håbe på, at vi kan bruges, at der er en mening med vores liv. Troen på Gud gør, at jeg betragter mit og andres liv som en gave, og tror, at Gud altid er der, selv der, hvor jeg føler mig allermost alene. Jeg kan ikke se og røre ved meningen med tilværelsen, men jeg er overbevist om, at den er der. Og jeg oplever, at sådan har de allerfleste det. De fleste af os tror, også dem, der ikke er klar over det.

Træerne i skoven

Valgmenighedens bestyrelse valgte en lidt utraditionel årsberetning ved generalforsamlingen den 28. marts, den bringes her:

Du skal plante et træ

*Du skal plante et træ.
Du skal gøre én gerning,
som lever, når du går i knæ,
en ting, som skal vare
og være til lykke og læ.*

*Du skal åbne dit Jeg.
Du skal blive et eneste trin
på en videre vej.
Du skal være et led i en lod,
som når ud over dig.*

*Du skal blomstre og dræ.
Dine frugter skal mætte
om så kun det simpleste kræ.
Du har del i en fremtid.*

For dén skal du plante et træ.

Piet Hein „Vers af denne verden“ 1948

De første træer

I valgmenigheden har vi en helt skov af træer. De første træer blev plantet for snart 100 år siden, i 1922. Der er løbende blevet plantet nye træer og andre er blevet fældet. Derfor står der i skoven nogle store gamle egetræer med rødderne solidt plantet i jorden, mindre træer, som er ved at finde fodfæste og små nyplantede træer, som vi endnu ikke ved, om der vil slå rod eller vælte i det første blæsevejr. De gamle egetræer, der var de første i skoven, er blandt andet gudstjenesterne, højskoledagene, foredrag og den folkelige fællessang. Blandt de mindre træer, der er plantet inden for de senere år, og er ved at slå rod, finder vi „Syng dansk“ arrangementet i oktober, julekoncerten og frihedsgudstjenesten. Skoven skal hele tiden passes og der skal plantes nye træer, og

disse nyplantede træer, som vi endnu ikke ved, om der slår rod, er udflugten til Præstbjerg Naturcenter i september og familie/menighedsudflugten, som i år gik til Ribe i weekenden.

Livets træ

Den fælles rod

Foto: Privat

Fælles for alle træerne i skoven er, at de gror ud af Grundtvigs tanker om kristendom, og ikke mindst hans tanker om, at vi skal lære for livet. Vi forsøger med valgmenighedens gudstjenester og arrangementer at invitere til en tur i skoven og give et pusterum fra dagligdagen, samtidig med at deltagerne og menigheden får nye indtryk og oplevelser til livets skole, og dermed får mod og lyst til at tage de nye indtryk med ud af skoven og tilbage til dagligdagen, og tage del i debatten og det samfund, som vi alle er en del af.

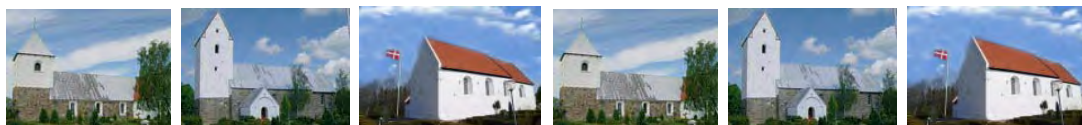
Vores skov er jo en del af den større skov, som kaldes de grundtvigske valgmenigheder, som igen er en del af den store skov, som hedder folkekirken. Valgmenighedernes skov er forskellig fra sognemenighedernes på det økonomiske område, da vi har hver vores selvstændige økonomi, og derfor holder generalforsamling hvert år. På det værdimæssige område kan der være

forskel mellem en sognemenighed og en valgmenighed, men ikke nødvendigvis, da mange sognemenigheder også er funderet i Grundtvigs tanker om kristendom. De grundtvigske valgmenigheder er så plantet der, hvor der i sognemenigheden ikke var plads til Grundtvigs tanker. Skellet mellem de Grundtvigske og ikke-Grundtvigske skove er med årene nok blevet noget udvisket, men vi mener stadig, at der er grund til at fastholde den rene grundtvigske skov.

Håbet

Vi håber i bestyrelsen, at I medlemmer har lyst til at gå tur i valgmenighedens skov. I vælger selv, hvor ofte I vil gå tur i skoven, hvor I vil gå hen og under hvilke træer, I vil stoppe op. Vi har hver især vores favoritter, men en gang imellem håber vi, at I har lyst til at udforske andre og nye områder i skoven. Det er, når vi udforsker nye områder, at vi udvikler os som menneske.

Der er ikke så mange, der stopper under det gamle egetræ, som repræsenterer de almindelige gudstjenester. De fleste stopper kun under de gudstjenestetræer, som repræsenterer jul, og særlige lejligheder, som dåb, konfirmation, vielse og begravelse. Det er meget almindeligt, og det hænger måske sammen med holdningen om og opfattelsen af, at det gamle egetræ - den almindelige gudstjeneste - er meget ensartet. Det er et solidt træ, der ikke ændrer sig voldsomt, og kun i et meget langsomt

tempo. Det er de samme grene, man træder på og den samme vej, man klatrer op gennem træet hver gang. Grenene med klokkeingning, orgelmusik, indgangsbøn, salme og så videre er de samme hver gang, og det ved man. Men denne genkendelighed, er netop kirken, den gamle skovs, styrke, og måske en endnu mere vigtig styrke i dag end for 100 år siden, hvor alle andre ting forandres med stor hast. Genkendelighed giver tryghed og holdpunkter i dagligdagen, og ikke mindst, så giver genkendelighed hjernen ro. Når hjernen har ro, får den overskud til at kunne være opmærksom og nærværende, og det er meget efterpurgtede egenskaber i dag.

Turen blandt træerne

Selvom de der går tur i skoven, måske godt ved, at et stop under det gamle egetræ med gudstjenesterne, giver en oplevelse af tryghed og ro, så føles det måske alligevel svært at stoppe netop der, fordi de føler sig usikre på begreberne tro og religion og usikre på, hvad de får ud af at gå i kirke.

Men de er ikke ene om at være usikre på tro og religion, for det er nemlig svært, og det er et emne, som til stadighed debatteres i samfundet uden for skoven.

I bestyrelsen diskuterer vi ikke tro og religion, selvom det helt sikkert kunne være spændende, for tro er meget individuelt og alligevel noget alment, da det er en af de grundsten vores samfund bygger på. Alle har en tro på „noget“. Det kan være en tro på sig selv, på andre, på Gud eller noget helt andet. I valgmenigheden tager vi udgangspunkt

i at den kristne tro, som Grundtvig sagde det, er til for menneskelivets skyld og ikke omvendt. Det vil lettere omskrevet sige, at kristendom er til for at oplyse og oplive det almindelige liv, som vi kender og lever det - kirken er til for os og ikke omvendt. Hermed sagt, at det ikke er et krav om, at man skal vide noget om tro og religion, for at gå i kirke - alle er velkomne. Det er ikke muligt at svare på, hvad hver enkelt får med hjem fra en tur i skoven med et stop under det gamle egetræ med gudstjenesterne, for det er helt individuelt. For nogle vil det være musikken og sangen, som andre synes lyder mærkelig og salmerne er svære at synge. For nogle vil det være en bøn, som for andre virker gammeldags og svær at forstå. For nogle er det prædiken, der giver stof til eftertanke, som for andre slet ikke giver mening. For nogle er det roen og genkendelsen samt nærværet med andre mennesker, der er det væsentlige.

De mange træer

I valgmenighedens skov er der som tidligere nævnt mange andre træer end kun træerne med gudstjenester. Der er også træer med foredrag, sang, udflugt og meget andet, og det er helt i orden at gå forbi det gamle egetræ med gudstjenester, hvis man hellere vil stoppe op og holde picnic ved et træ med foredrag. Man må gerne have et yndlings-træ og omfavne det, og man må gerne finde et nyt træ, hver gang man går tur i skoven. Man må også gerne være med til at plante et nyt træ ved at komme med forslag til, hvilken slags træ, man synes, der skal være i skoven. Det er også helt i orden kun at gå tur i skoven

en enkelt gang om året. I er lige velkomne i skoven, uanset om I vælger kun at stoppe ved ét træ eller om I vil stoppe ved flere. I er lige velkomne i skoven, om I kun går tur én gang om året eller hver uge. I er lige velkomne i skoven, uanset, at I ikke har set eller kender alle træerne. Det er stadig jeres skov, som vi håber, I vil være med til at bevare og udvikle. Med denne lille fortælling om skoven vil vi gerne sige, at alle medlemmer gerne skal føle sig som en del af fællesskabet, uanset hvordan den enkelte bruger de muligheder, der er, og om man kender præsten, bestyrelsen eller andre medlemmer eller ej. Det er dejligt, når I deltager i gudstjenester og arrangementer, og vi håber, at det giver lyst til mere.

*Bestyrelsen for Aulum-Vinding-Vind Valgmenighed ved generalforsamlingen den 28. marts 2019
Carsten Bjerrum, Anja Bendesen,
Pernille Kristensen og Martin Bonde.*

Replik til Piet Heins „Du skal plante et træ“

Piet Hein knytter i sangen an til, at Martin Luther, der efter overleveringen, på spørgsmålet: „Hvad vil du gøre, hvis jorden gik under i morgen?“ skulle havde svaret: „Jeg vil plante et træ!“ Om dette er sandt eller ikke, ændrer ikke ved det håb, der udtrykkes for livets fortsatte beståen og vækst, sammen med et ønske om sammenhæng. Et håb om at trods alle dommedagsprofetier, så tror jeg på, at der findes en

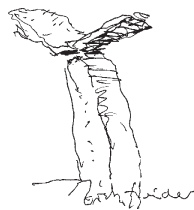
fremtid. Piet Hein skriver ikke; „Du kan plante et træ.“ Han skriver: „Du skal!“ Og det vi skal, for det er at være til gavn for vort medmenneske. Om vi så blot en gang formår at plante et træ, at gøre en gerning, der kan være til lykke og læ, så er det i sig selv bedre, end blot at slå ud med armene og være ligegyldig og apatisk over for en verden, hvor meget ellers kan nære et pessimistisk livssyn. Vi kan alle være med til at plante træer for vort medmenneske og blive et led i en lod, der rækker ud over os selv, videre til de næste generationer. Det er altså en given sag at forstå sig selv som et historisk væsen, hvor vi står på skulderen af tidligere generationer og rækker videre til de kommende slægtled.

Hvilke træer vi får plantet, og om det bliver til lykke og læ, og om de rækker ud over os selv, det kan vi ikke vide. Men vi kan tro, håbe og bede til, at det må ske, mens vi henter næring ved livets træ. Og livets træ optræder i begyndelsen af Bibelen. Det står i midten af Edens have i første Mosebog, og det står i midten af det ny Jerusalem i Johannes Åbenbaring. Såvel Edens have som det ny Jerusalem er symbol på det evige liv med Gud. Det liv som vi frit kan vælge at tage imod eller fornægte. Og i oldkirken så kristne livets træ som et symbol på korset. For mens den første Adam høstede død ved at tage frugten fra kundskabens træ, så høstede den anden Adam, Kristus, liv ved at give sig selv på korset. Derfor giver det mening at kalde korset for det nye livs træ.

Ronald Risvig

Arrangementer Aulum-Vinding-Vind Valgmenighed

Tag hele familien med, når Valgmenigheden mødes i WOW-PARK

Lørdag den 24. august 2019 Kl. 11-15

Wow-park er en legepark, hvor naturen danner rammen for bl.a. klatring i trætoppene, svævebaner, legepladser og mere jordnære og rolige aktiviteter, samt bænke og bål-steder. Her er plads til alle; Børn, forældre og bedsteforældre. Læs mere på: www.wowpark.dk

Medbring selv madpakke, drikkevarer, kaffe, evt. tæppe, tøj efter vejret, samt masser af godt humør. Vi ser frem til en rigtig hyggelig dag for alle generationer.

Bestyrelsen sørger for kage og snobrødsdej. Pris pr person: 50,00 kr. Uanset alder.

Man kører selv og vi mødes ved indgangen kl. 11.00 WOW-PARK Løvs-trupvej 1, 6900 Skjern

Kontakt Ronald, hvis du/I har brug for (sam)kørsel til parken. **Tilmelding: Senest 10. august** til Ronald på e-mail: ronald-risvig@hotmail.com Betaling på dagen.

Onsdag den 4. september i Præstegården „Noget På Hjerter“ Kl. 14:00 – 16:00

Cafe-eftermiddag med oplæg ved Ronald Risvig og musik ved Gitte Fonager. Ingen tilmelding. Kaffe/the brød 25,00 kr. Se omtale på side 17

Søndag den 22. september Efterårsmøde for de Midt-og Vestjyske Valgmenigheder

Herning Valgmenighedskirke

Der afholdes i Herning og Hammerum. Gudstjeneste i Herning Valgmenighedskirke kl. 10.00 ved Morten Kvist.

Kl. 11.30: Kaffe m. bolle på Hammerum Efterskole, Tornebuskvej 2. Kl. 12.00: Foredrag v/ valgmenighedspræst Kristoffer Garne, Kjellerup: „Vi må igen tale om kristendommen som en religion.“ Nu er tiden kommet til, at vi igen begynder at tale om kristendommen som en religion, det vil sige som noget, vi gør, og som noget, der taler til langt mere end blot vores etiske kompas. Med

udgangspunkt i sin seneste bog „ Den kristne religion: En vejviser“ (Forlaget Eksistensen 2019) vil Kristoffer Garne fortælle om, hvordan grundlæggende fænomener som fortællinger og ritualer, der findes i alle religioner, tager sig ud i kristendommen, og han vil argumentere for, hvorfor vi igen må blive religiøse.

kl. 15.00: Kaffe og sang herefter farvel og tak.

Pris for deltagelse: kr. 200,00.

Tilmelding til Ronald Risvig på

ronald-risvig@hotmail.com eller

97 47 24 13 senest den 9. september.

Indbetaling sker ved tilmelding til reg. 7617 konto 1007891 eller

Mobilpay 54617 oplys navn(e) og skriv:

„Efterårsmøde 2019“

Onsdag den 2. oktober i Præstegården

„Noget På Hjerter“ Café- eftermiddag med oplæg ved Ronald Risvig og musik ved Gitte Fonager. Kl. 14.00 – 16:00 Ingen tilmelding. Kaffe/the brød 25,00 kr. Se omtale på side 17

Søndag den 6. oktober Høstgudstjeneste i Vind Kirke kl. 10:30

hvor husorkestret medvirker. Efter gudstjenesten mødes vi i Landbycenter Vind til frokost og efterfølgende folkedans, inden vi slutter med kaffe /the og brød. Pris for frokost og kaffe 125,00 kr for voksne på

18 år eller derover. For øvrige kr. 50,00. Drikkevarer betales særskilt. Ingen tilmelding mød blot op.

Tirsdag den 29. oktober Syng Dansk Aften i præstegården kl. 19.00-21.00

Med udgangspunkt i „Syng Dansk“ materialet vil vi synge af vort hjertes fulde længsel og vore lungers fulde kraft. Valgmenighedens organist og præst Jane Vennersdorf og Ronald Risvig står for denne aften. Ingen tilmelding. Mød blot op. Kr. 25,00 for kaffe/the og brød.

„At synge sammen og synge sammen“

Søndag den 3. november Alle Helgen gudstjeneste i Aulum Kirke kl. 14.00

ved Ronald Risvig. Ved denne gudstjeneste mindes vi de, der er døde i det forgangne år, samt alle de der er gået forud for os. Gudstjenesten har således erindringen og det sjælesørgeriske som tema – hvori glæden også er indeholdt. Efter gudstjenesten indbydes alle til eftermiddagskaffe i præstegården.

Torsdag den 5. december kl. 19.30 i Landbycenter Vind

Julekoncert med Vokalensemblet VoNo, Stockholm, dirigent Lone Larsen. Arrangeres i samarbejde med Vind og Vinding Menighedsråd, Vind Musikforsyning og Landsbycenter Vind. Nærmere omtale i næste kirkeblad.

Foto: Privat

Arrangementer i Vinding-Vind Foredragsforening

Tirsdag den 20. august

Udflugt til Ringkøbing-egnen, bl.a. Willers Keramik og Hostahaven. Afgang med bus fra Sørvad kl. 12.30 og fra Vind kl. 12.45. Pris: kr. 150,-.
Tilmelding: Senest tirsdag den 13/8 til Ester – 97430105 / 40553405

Torsdag den 26. september kl. 19.30 (LCV)

Ole Tang, Skive, kommer med nye historier fra det vestjyske, dels en afdeling med fokus på Valdemar Høgsberg Kristensen, en vestjysk landmand og skribent, der døde i 2008. Der er tale om almene historier – a la „Lune Jyder“. Udgangspunktet er, at tilhørerne skal være i bedre humør, når foredraget slutter, end da det begyndte.

Torsdag den 24. oktober kl. 19.30 (SKI)

Henrik Storch, Sørvad, har været udsendt som soldat til Bagdad. Han vil fortælle om, hvordan det var at være udsendt til et af verdens brændpunkter. Hvordan det var at være i Bagdad, midt i en kampzone.

Foredragene afholdes enten i Sørvad Kultur- og Idrætscenter: SKI eller i LandsbyCenter Vind: LCV.

Pris for foredrag incl. kaffe/te: 80 kr. for medlemmer, 90 kr. for ikke-medlemmer.

Grundlovsdag i Præstegården

Kurt V. Andersen taler ved grundlovsmødet.

Solskin, valgdag, engageret foredrag og livlig samtale under og debat efter kaffen, sang og musik. Det var dagen, hvor vi mødtes i teltet i præstegårdshaven. Årets taler var Kurt V. Andersen historiker og valgmenighedspræst, tidligere højskoleforstander og friskoleleder. Han gav følgende oplæg:

***„Frihed er hvad tjener os bedst,
Frihed, men ikke som ild og vand,
pest hunger og ødeland,
frihed, men ikke som ulv og bjørn,
ikkun som voksne menneskeborn“***

Denne strofe er skrevet af Grundtvig. Citatet rummer et alvorligt og altid nærværende spørgsmål: „Kan det gode som friheden er misbruges eller er det sådan, hvor der er frihed, der tager sandheden vare på sig selv?“

Svaret på ovenstående, er ikke entydigt og absolut. Frihed er, menneskeligt set, noget relativt. Den absolutte sandhed og dermed frihed er åbenbaret med

Foto: Ronald Risvig

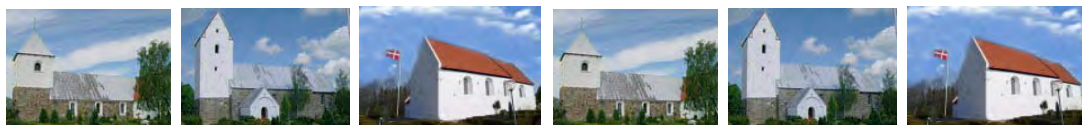
„Der lyttes“: Grundlovmøde i teltet.

Jesus Kristus og kun med ham. Vi der lever på det timeliges vilkår, om end skabt og med øjet himmelvendt, må gå ind i samtalen såvel socialt, samfundsmæssigt, politisk som religiøst og kristeligt. Ikke mindst med dem vi ikke umiddelbart deler holdninger med. Og uanset, hvad resultatet og eftervirkningerne af samtalen bliver, må vi hver især stå til ansvar for vore valg og handlinger. At leve som et frit menneske er at leve med det foreløbige og det relative, som et vilkår og med det evige for øje. Hvad strofe tre fra „Frihed er det bedste ord“ af O. Arvesen, kan være med til at illustrere. Kurt havde valgt, at vi skulle

synges sangen, der første gang blev bragt i Kristeligt Dagblad i 1864 og som findes i 17. udgave af højskolesangbogen, som nr. 468.

*„Han, som kom med guddomsnavn
ned til jordens dale,
kom med frihed i sin favn
fra de lyse sale,
ej han kom med plageri,
men for plage os at fri
og fra ånds-tyranner.“*

Ronald Risvig

Balancekunst

Storm P. „Fra vugge til grav“

Vestjyske Fortællespor indbyder til Fortællefestival Vestjylland på herregården Nørre Vosborg.

Lørdag og søndag den 14. – 15. september, hvor temaet for 2019 er **BALANCEKUNST**.

Der er fokus på at skabe balance i naturen, mellem rig og fattig, mellem generationerne, når fortællerne indtager Nørre Vosborgs eventyrlige rammer i midten af september. Det hele foregår i de smukke historiske rammer, der blandt andet rummer Riddersalen, Jomfruburet og Fangekældereren. Her lever fortællingerne mellem fortæller og publikum. For når vi lytter til fortællingerne, åbnes der op for en mangfoldighed af visdom, drømme, tradition, historie, fortid, nutid og fremtid, som vi kan spejle os i og som kan give pejlemærker på linen mellem fødsel og død. Professionelle og amatører fra hele landet mødes på Nørre Vosborg. Det går løs lige fra den festlige åbning lørdag kl. 13:30 med balancerende børn fra cirkusklubben i Idom og musik i Borggården til den fælles afslutning søndag kl. 15-16 med Klezmerduo.

Foto: Privat

Programmet bliver afvekslende, sprudlende og underholdende. Du kan komme på en fortællevandring på 6 km. omkring Nørre Vosborg allerede lørdag formiddag fra kl. 09.30-12.30. Senere kommer fortæller Lena Bjørn fra Samsø med Jørn Riels historier om barokke særlinge i Nordøstgrønland. Islandske Maria Arnadottir og danske Dorte Futtrup leverer programmet **NORDLYS** – der er en buket af skæbnefortællinger fra hele Norden. Fortæller Marianne Christensen med harpespiller Niss Stricker optræder med musikfortællingen **NÅR EVENTYRET ER SLUT**. Dette blot for at nævne nogle få eksempler fra det mangfoldige program.

På hjemmesiden:

www.vestjyskefortaellespor.dk

findes hele programmet, ligesom du der kan finde billeder og information om tidligere års festivaler.

Meddelelser fra præsten

Foto: Ulla Skovsbøl

Ronald Risvig

Jeg holder ferie den 19.- 23. august begge dage inkl. I perioden. For kirkelige handlinger som dåb, vielse og begravelse kontaktes præsten ved Holstebro Valgmenighed Margrethe Dahlerup Koch telefon 21 14 36 58

„Noget På Hjerte“

Nyt tiltag –

Café-eftermiddage i præstegården

Vi mødes til sang, musik, samtale og samvær. Hver gang begynder vi med at synge. Sangene kan vælges af mig eller Gitte Fonager, der vil spille til, eller af jer der deltager. Derefter et kort oplæg om noget jeg har „På hjerte“. Det kan være et digt, der optager mig. Et stykke litteratur. En passage eller et tema fra forrige eller kommende søndags prædiken. Noget jeg har hørt i supermarkedet eller set på Facebook. Men uanset hvad, så håber jeg, oplægget vækker til forundring og samtale, måske modsigelse. Vi drikker kaffe / the og får lidt til maven midtvejs. I pausen forsætter samtalen forhåbentlig og ligeså efter pau-

sen, hvor vi synger lidt mere og runder dagen af med en sang. Alle er velkomne – også ikke-medlemmer af valgmenigheden. Tag gerne din nabo, en ven eller veninde med. Ingen tilmelding, mød blot op. Alle gange på onsdage fra kl. 14.00 – 16:00 på følgende datoer: Den 4. september, 2. oktober, 6. november og den, 4. december. Der betales kr. 25,00 for kaffe /the og brød.

Præstegården Holstebrovej 9

Foto: Ronald Risvig

Besøg af præsten

Jeg kommer gerne på besøg, så sig endelig til, om I ønsker besøg. Det kan både være til en uformel samtale og til mere alvorlige emner, I gerne vil tale om. Husk præsten har tavshedspligt. Og jeg modtager gerne besøg her i præstegården, såvel aftalte som spontane. I er altid velkomne til at kigge ind.

Skriv - eller kom med forslag til stof i kirkebladet

Alle er velkomne til at sende stof, der kan bringes i bladet. Du kan også henvende dig personligt til Ronald, der gerne hjælper med at gøre stoffet klart. Indlæg til næste nummer skal være fremme senest den 1. oktober 2019. Indlæg sendes til ronald-risvig@hotmail.com

Konfirmation Vinding Kirke

Bededag den 17. maj 2019

Prædiken

Lignelsen om de betroede talenter

Mattæus 25,14-30

Salmer:402 – 192 – 369 – 725 og „Hvor du sætter din fod“ HS 18. udg. nr. 206

Hvor du sætter din fod

„Hvad du gi´r på din færden, mangedobles af verden“

Sådan lyder nogle af linjerne i sangen: „Hvor du sætter din fod“, som vi efter prædiken skal synge. Sangen blev skrevet til Gymnastik- og Idrætshøjskolen ved Viborg i forbindelse med skolens 50 års jubilæum i 2001 og findes i Højskolesangbogens 18. udgave nr. 206. Og da I alle fem; Magnus, Sine, Freja, Jacob og Laura, har fortalt mig, at I skal på efterskole om et år eller to, så er jeg ret sikker på, I kommer til at synge

„Hvor du sætter din fod“ en del gange. Højskolesangbogen, der også kan fås som app, rummer en skatkiste af sange og salmer. Her kan et enkelt vers eller en enkel linje blive porten til en indsigt om, hvad der er væsentligt her i livet. Det er ikke sikkert I kære konfirmander, eller vi voksne for den sags skyld, forstår sangene og salmerne de første mange gange, vi synger dem. Men det gør heller ikke noget, for de gode og stærke ord, de taler til og vækker hjertets tro. For som ræven i bogen „Den lille prins“ siger; „Kun med hjertet kan man se rigtigt. Det væsentlige er usynligt for øjet“.

Gentagelse og fordybelse

I konfirmander, har læst og fået fortalt „Den lille prins“, som en del af konfirmationsundervisningen, og måske husker I, at „Den Lille Prins“ gentager

rævens ord: „Det væsentlige er usynligt for øjet“ Det gjorde han for bedre at kunne huske det. Ligesom han ved afskedens time med ræven gentog ordene „Du bliver for altid ansvarlig for dét, som du har gjort tamt. Du er ansvarlig for din rose“ Så gentagelse af de vigtige ord er væsentlig. For ligesom vi hver dag spiser, for at få næring og brændstof til kroppen, må vi også have daglige doser af gode stærke ord, så vor tro og livsmod kan næres. Derfor håber jeg, at I, kære konfirmander, ofte vil vende tilbage til „Den lille prins“ og til jeres konfirmandord. Såvel det, der er fra Biblen, som det fra Højskolesangbogen. Ligesom jeg ønsker for os alle, at vi hver dag og måske flere gange om dagen, henter næring ved gode og stærke ord, så de kan lægge sig til rette i sind og krop og være med til at styrke os alle i troen på, at livet det er livet værd.

I tillid til at ordene skaber, hvad de nævner.

Vækst og mening

For Grundtvig er de virkelige stærke og livskraftige ord, som vi vokser ved, de ord der lyder ved dåben. Der rækker Gud os hånden og tilbyder os fællesskab med ham. Den kærlighed der ligger heri, sagde jeres forældre ja til, da I blev døbt og ved at I lader jer konfirmere bekræfter I jeres ja, til Guds ja til jer. I siger ja til den gave, der er rakt jer og som I skal bruge hele livet på at pakke op og folde ud. Ligeså er nadverens, trosbekendelsens og fadervors ord afgørende for menneskets vækst i Gud. Alle er det ord, der virker som fremkaldervæske på et negativ og kalder det liv frem i os og i mellem os, som det er Guds mening. Hvad Guds mening med os mennesker er, udtrykkes blandt andet i

Johannesevangeliet kapitel tretten, hvor der står:

„Et nyt bud giver jeg jer: I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden. Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden“ (Joh. 13,34-35)

Hos evangelisten Johannes skrives Ordet med stort, for Ordet er Gud og Ordet kom til os mennesker i skikkelse af Jesus Kristus. I Ham er der liv og livet er menneskers lys. Det skal vi synge om i gudstjenestens sidste salme, hvor strofe fem lyder sådan her:

„Ja, Jesus Kristus er det Ord, / der skaber liv af døde, / så ny blir himmel, ny bliver jord / en verden grøn af grøde. / Kom, Jesus, snart, / og gør det klart: / den morgenstund, du kommer, / da gryr en evig sommer.“

(DDS nr. 725,5)

Livets høst og glæde

„Hvad du gir på din færd, mangedobles af verden“, er ordet fra højskolesangbogen til Sine, hvilket betyder, at dets mere vi elsker, dets mere vi holder af, dets mere vi deler vort liv med vor næste, dets mere bliver der af livet. „For vi ejer kun det vi giver bort.“ Dette umiddelbart modsætningsfyldte udsagn, rummer en sandhed, som jeg og konfirmanderne talte om, som optakt til høstgudstjenesten i oktober.

For det forunderlige er, at livets høst, er den glæde der vokser ud af at dele vort liv, vor glæde, vor overflod og overskud med medmennesket. Hvad der også, om end med lidt andre ord, var I

konfirmanders holdning og svar i samtalen, i oktober. Sådan kan vi erfare, at det, der er det smukke ved livet, er, at: „Du har fat i et stykke af dit medmenskes lykke“, som ordet til Laura lyder. Og som I vil høre, er alle fem konfirmandord fra højskolesangbogen hentet fra „Hvor du sætter din fod“. Det er nemlig ikke lige meget, hvilke drømme vi har og hvordan vi sætter vor fod og dermed sætter spor i verden.

Jens Sejer Andersen, der har skrevet sangen, er i ordene, som er givet til Laura, inspireret af teologen og filosofen K.E. Løgstrup, (1905-81) der ofte citeres for følgende: „Den enkelte har aldrig med et andet menneske at gøre uden at han holder noget af dets liv i sin hånd“ („Den etiske fordring“ side 25)

Sådan kan det udtrykkes alment menneskeligt og samtidig leder det tanken hen på Jesu ord, der står i Mattæusevangeliet umiddelbart efter fortællingen om „De betroede talenter“ Her hører vi; „... Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig“ og nok så væsentligt, så hører vi også: „Alt, hvad I ikke har gjort mod en af disse mindste, det har I heller ikke gjort mod mig!“ (Matt.25,31-46) Disse mine mindste brødre, som Jesus taler om, det er dem der sulter, det er de, der er nøgne, det er de, der er syge og det er de, der er i fængsel. Kort sagt; det er mennesker som lider og som er sat udenfor det almindelige fællesskab.

Foto: Nagskov

Fra venstre: Jacob Maarbjerg Bendesen, Magnus Engholm Nielsen, Laura Skovgaard Videbæk, Freja Engholm Melvej, Sine Busk Nagskov og Ronald Risvig

Du skal

At tage vare på sit medmenneskes ve og vel, det er en fordring, altså noget som mødet med vor næste spontant, det vil sige uden bagtanke, byder os at gøre. Det er livets imperativ – det er livets DU SKAL, der lyder til os i mødet med næsten. Nogle gange adlyder vi og andre gange fortrænger vi dette DU SKAL - men det er, hvad Jesus byder os, når han siger: „Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind og af hele din styrke og „Du skal elske din næste som dig selv“. (Matt. 12,30-31) Der, hvor fordringen om at være en næste for sit medmenneske opfyldes, om det sker spontant eller ved vi sætter viljen ind på det, der folder livet sig ud, som det har været Guds mening fra begyndelsen. „Det er li´ som et kærtegn fra livets idé når du vover at le“ Det er ordene til Freja, som hænger sammen med ordene til Magnus „Vi begriber med latter, hvad fornuft ikke fatter“ „Et kærtegn fra livets idé.“ Et smukt ud-sagn og samtidig er det forunderligt, at

det, der ved det første indtryk kan synes træls, som for eksempel at tage hånd om og vare på et udstødt menneske, eller en der på anden vis har brug for vor hjælp, tænk at det kan være et kærtegn. Men det er netop, hvad det er: Et kærligt tegn – kærlighedens tegn, der viser sig for os, som åbenbaret liv.

Elsket som den vi er

Og, hvor det kniber for os at erkende og handle efter denne sandhed, så er det godt, vi har humoren og latteren til at hjælpe os på vej. For gennem den varme humor er vi set og elsket, som dem vi er, med alt hvad det indebærer. Som sådan er humoren beslægtet med evangeliet, der handler om den nåde, det er at være Guds elskede barn, uden forbehold. På samme måde som børnene og den elskede – når livet lykkes – er elsket af forældrene eller partneren - uden forbehold. Hvilket ikke betyder vi er ansvarsfrie og kan gøre hvad som helst mod og overfor hinanden. Tværtimod, så forpligter den ubetingede kærlighed os netop på, hvad livet byder os at gøre. Den varme humor og evangeliet om Guds kærlighed er frisættende og forløsende. Sagt med Grundtvigs ord:

„Kærlighed alt sit udretter/ som nødvendigt, men dog frit/ flytter frit, hvad loven sætter; / skellet mellem mit og dit / er ej blot dog at undskyldte / men er hele lovens fylde“ („Kærlighed til fædrelandet“ DDS nr. 710,3)

Og Danmarks store humorist Storm P kunne med sine korte sentenser – dem vi kalder fluer – se og samtidig rumme mennesket med dets svagheder. Især to af Storm P's fluer, vil jeg nævne. Den ene handler om en selvhøjtidelig herre, der er blevet portrætteret af Storm P, der foruden mange andre evner, også var billedkunstner. Den selvhøjtidelige Herre spørger, da han ser resultatet af portrættet: „Kan de ikke male det, så det ligner“ „Jo“ svarer Storm P - „Men det nænner jeg ikke“. Se, det er at se med kærlighedens øjne og male med kærlighedens pensel – iført humorens klædedragt. For tænk om vi blev fremstillet med alle vore mangler, det ville ikke være noget rart syn. I Storm P's flue bliver vores egen forfængelighed tydelig, men samtidig kan den bæres og rummes via den forløsende latter. Hvis vi altså kan se og høre det?

Et andet sted lader Storm P en herre stå og fundere: „Mennesket er i grunden godt“ og efter lidt betænksomhed kommer det så: „Men hvorfor er mennesket det så ikke? „Ja-hvorfor lever vi ikke den godhed og kærlighed, som det er Guds mening. Men her i den varme og kærlige humor er vi ikke gennemskuet, der er vi gennemlyst af kærlighedens og opstandelsens lys. Det har vi også brug for, som der står i Prædikernes bog: „...at Gud har skabt menneskene enfoldige, men de gør sig alle mulige spekulationer“ (Præd.Kap.7,29) Og enfoldig har ikke at gøre med at være ubegavet, som det ellers tillægges, men med det at være usammensat og ukompliceret, hvilket kærligheden i sit væsen også er. Men vi mennesker har i kraft af syndefaldet fjernet os fra kærlighedens væsen og dog

holdes vi konstant fast og mindes om, hvad det er der gælder – når vi sætter spor på vor færden i verden.

Mig eller os?

I strofe fem i sangen; „Hvor du sætter din fod“,

er fælleskabet og dets vilkår ikke til diskussion, her synger vi:

„Du er en del af et os. Der skal mere end én til at elske og slås.“ Det er også ordene fra højskolesangen til Jacob og som de andre fire har dette alment menneskelige en tråd til det kristelige. Her skal vi også høre Jacobs konfirmandord fra Biblen. Det står i Romerbrevet kapitel 12 vers 21 „Lad dig ikke overvinde af det onde, men overvind det onde med det gode“

Det er kærlighedens afmagt, der her taler og som er den virkelige magt mellem mennesker. Det er den eneste „magt“ på tværs af alle vore ydre forskelle, uanset om det er nationalitet, hudfarve eller andet vi kan finde på at nævne, som skiller os. Vi er alle indfældet i et fællesskab, som vi kan høre i strofe fem, der forsætter med:

„Vil du yde dit bedste / for dig selv og din næste,“ må du vælge hver dag mellem tillid og trods: / Er det mig eller os?“

Det der spørges om, er; om det er egoismen og selvtilstrækkeligheden der skal råde eller fornægter vi dette? Svaret er givet, det er givet med livet selv, det er givet med Jesus Kristus. For som vi synger i salmebogens nr. 368 første strofe:

„Vintræ og grene og frugt hører sammen: Kristus er ét med sit folk på sin færd.“ Grenene dør, hvis de skilles fra stammen/ Skilt fra Guds Søn er vi ingenting værd“

Sådan hænger menneskelivets fællesskab og fællesskabet med Jesus Kristus sammen, som sider af samme sag.

De betroede talenter

Og så er der ikke sagt et eneste ord om de betroede talenter, der er valgt som dagens evangelietekst. Nej, der er ikke sagt noget direkte, men svaret på, hvad „De betroede talenter“ handler om, skulle gerne sno sig som en rød tråd gennem prædiken.

„Talent“ er oprindeligt betegnelsen på en vægtenhed. På Jesu tid var en romersk talent lig med cirka 30 kg sølvmonter. Ordet er sidenhen kommet til at betyde noget med særlige evner, som i eksempelvis talentshows, i skolen eller idræt. Men lignelsen her er, som andre lignelser, et billede på livet og er samtidig livet selv. „De betroede talenter“ er et billede på, hvordan vi hver især kan forvalte det liv, som Gud har skænket os mennesker, hver på vort sted og hver med vore evner. Og hvis vi tør og hvis vi tror, så sætter livets vidunderlige talenter os mennesker i stand til at dele vort liv med hinanden. For det er ikke talenter, der kan aflæses på bankbogen eller karakterbogen, der er tale om. Det er de talenter, der hjælper os til at tage imod og til at give. Hjælper os til at trøste, le, græde og synge. Det er talenter, som hedder omsorg, barmhjertighed, udholdenhed. Det er talenter, som hele tiden driver os til at gøre større ting og løse opgaver, der rækker ud over os selv, og som vi umiddelbart ikke troede, vi havde

kræfter og evner til. Det er de vidunderlige talenter, som vi ikke må grave ned og holde for os selv. Og det er et Guds under og (en) Guds gave, at det mere vi bruger talenterne, som det skænkede liv kaldes, det mere vokser det, det mere vokser livet og kærligheden.

Derfor kære menighed og kære konfirmander, lad os alle ønske hinanden til lykke med dåben og med livet og lykke til med at sætte vores fod og drysse frø af de drømme, Jesus Kristus driver os imod. Amen

Med Frans af Assisi beder vi:

Herre, gør mig til redskab for din fred.
Lad mig bringe kærlighed, hvor hadet råder.
Lad mig bringe tilgivelse, hvor uret er begået.
Lad mig skabe enighed, hvor uenighed råder.
Lad mig bringe tro, hvor tvivlen råder.
Lad mig bringe glæde, hvor sorg og bedrøvelse råder.
Lad mig ikke så meget søge at blive trøstet, som at trøste.
Ikke så meget at blive forstået, som at forstå.
Ikke så meget at blive elsket, som at elske.
For det er ved at give, at man får.
Det er ved at glemme sig selv, at man finder sig selv.
Det er ved at tilgive andre, at man får tilgivelse.
Det er ved at dø, at man opstår til evigt liv.

Aulum Vinding Vind Valgmenighed Gudstjenester

07. juli	3.s.e.tri.	Aulum	kl. 10.30 Ronald R
14. juli	4.s.e.tri.	Vind	kl. 10.30 Ronald R
21 juli	5.s.e.tri.	Vinding	kl. 13.30 Ronald R
28. juli	6.s.e.tri.	Ingen gudstjeneste	
04. august	7.s.e.tri.	Vinding	kl. 10.30 Ronald R
11. august	8.s.e.tri.	Vind	kl. 10.30 Ronald R
18. august	9.s.e.tri.	Aulum	kl. 17.00 Bent Ole P
25. august	10.s.e.tri.	Vind	kl. 10:30 Ronald R
01. september	11.s.e.tri.	Vinding	kl. 10.30 Ronald R
08. september	12.s.e.tri.	Vind	kl. 10:30 Ronald R
15. september	13.s.e.tri.	Aulum	kl. 10.30 Bent Ole P
22. september	14. s.e.tri.	Hering Valgm. kirke	kl. 10.00 Se omtale side 12
29. september	15.s.e.tri.	Vinding	kl. 10:30 Ronald R
06. oktober	16.s.e.tri.	Vind	kl. 10.30 Høstgudstj. Se omtale side 13
13. oktober	17.s.e.tri.	Aulum	kl. 10.30 Ronald R
20. oktober	18.s.e.tri.	Vind	kl. 10.30 Ronald R
27. oktober	19.s.e.tri.	Vinding	kl. 10.30 Ronald R
03. november	Alle Helgen	Aulum	kl. 14.00 Ronald R Se omtale på side 13

PLEJEHJEMSGUDSTJENESTER

- 02. juli Sørvad Plejecenter kl. 10:30
  - 09. juli Kastaniegården kl. 10:15
  - 16. juli Birketoft kl. 15:00
  - 06. august Sørvad Plejecenter kl. 10:30
  - 13. august Kastaniegården kl. 10:15 Birketoft kl. 15:00
  - 03. september Sørvad Plejecenter kl. 10:30
  - 10. september Kastaniegården kl. 10:15
  - 08. okt. Aulum Kirke kl. 10:30 Høstgudstjeneste for Kastaniegården, Birketoft og Sørvad Plejecenter
  - 05. nov. Kastaniegården kl. 10:15
- Plejehjemsgudstjenesterne er åben for alle interesserede, såvel pårørende som andre. Ronald Risvig er præst, hvor der ikke er nævnt andre.

Hvor andet ikke er nævnt er det Ronald Risvig der er præst

Foto: Aku

Anja Bendesen (forældre), Freja Engholm Melvej, Laura Skovgaard Videbæk, Magnus Engholm Nielsen, Jacob Maarbjerg Bendesen, Sine Busk Nagskov og Ronald Risvig (præst)

Konfirmanderne på „Dit Hjertes øer“

TAK siger vi alle. Til Fuglefjord skoles 7. klasse, lærere, forældre og mange andre gode mennesker. For gæstfrihed, fjeldtur, fisketur, besøg på skolen og i private hjem, aftensmad, kage, fortællinger, samvær og meget andet. For tredje gang besøgte et hold konfirmander fra valgmenigheden Færøerne og som de øvrige år, boede vi i Spejderhuset i Fuglefjord. Lærere fra Fuglefjord skole havde forberedt, vi kom, og konfirmanderne lærte andre unge at kende. De erfarede, at heroppe kan man trygt færdes rundt i bygden til sen aften. Det er jo lyst hele tiden og alle kender alle. Ind i mellem blev der fortalt færøske sagn, historier om kirkeliv, ligesom vi var til gudstjeneste. Vi oplevede bl.a. Kalsoy med statuen af „Sælkvinden“. Verdens mindste

hovedstad Torshavn. Grottesejllads og besøg i Færøernes nordligste bygd Vidareidi. Smukke Gjógv og Tjørnuvik, hvor sidstnævnte huskes for Hans Esberens vafler, som vi nød i privaten. Og latteren mellem os fyldte meget. For som vi synger: „Når du husker at le, lukker ho´ det sig op og gir lyset entré“ Og lys, vekslende lys er der på de atten grønne øer, hvor naturen ofte er voldsom og utæmmelig. Andre gange blid og rolig med bølgende græs i solen. Men efter blot kort tids vandring på fjeldet eller en sejltur på det blyfarvede hav, er vi klar over, hvilke kræfter der er på spil. Således minder den færøske natur os om sindets mange eksistentielle lag og det maner til ydmyghed at møde „Dit Hjertes Øer.“